

ligt at fastholde en saa lang Garnisonstjeneste, som den høitærede Krigsminister er gaaet til, idet han nemlig har forøget den indtil 11 Maanedere. Der er et andet Forhold, som jeg ogsaa gjerne vil gjøre nogle Bemærkninger til. Det ses af Ummærkningerne til Hærløvsforslaget (Killeg A Sp. 1703), at Krigsbestyrelsen ved dette Forslag vil forandre Underofficerernes Stilling paa en Maade, der ikke afviger lidet fra det Bestaaende. I det man faar flere Underofficerer, udvider man ganske vist ogsaa Stabssergenternes Antal for Fodfolkets Vedkommende — jeg nævner blot dette Exempel — til 4 pr. Bataillon eller 1 pr. Kompagni, medens Stabssergenterne nu kun ere tilstede i et Antal af 2 for hver Bataillon. Men samtidig reducerer man Stabssergenternes Stilling til at være den Stilling, som Oversergenterne indtage efter den nuværende Ordning. For Liden ere Stabssergenterne Førere og Lærere ved Afdelingerne, medens Oversergenterne have den administrative Tjeneste i Kompagnierne. Man har indført en saadan Stilling for Underofficererne efter hver af vore Krige, baade efter Krigen i 1848—50 og ligeledes efter Krigen i 1864, idet en Lov af 26de August 1864 bestemte, at der skulde udnævnes et Antal af de fortrinligste Underofficerer ved Rytteriet og Fodfolket til Stabssergenter eller, som de dengang kaldtes, Overkommandersergenter og Overvagtmestre. Men naar man har fjernet sig noget fra Krigen, har man stræbt efter at komme bort igjen fra dette Forhold, og jeg kan ikke negte, det har forundret mig noget at se, at den nuværende høitærede Krigsminister adopterer Tanken om saaledes at reducere Hærens første Underofficerer, idet det er mig bekendt fra de Forhandlinger, vi tidlige have haft om militære Love, at den ærede Krigsminister i sin tidligere Stilling har udtalt sig fordelagtig om Stabssergentinstitutionen. I de Afstykker, som bleve meddelte et tidligere Hæruvalg, findes der ogsaa Udtalelser fra den ærede Minister som daværende Chef for 1ste Artilleribataillon, hvor han udtaler om Stabssergentinstitutionen, at den havde vist sig meget heldig, og at jo flere man kunde faae af den Art Underofficerer til Brug desto bedre. I en Udtalelse fra Krigsministeren i et Forslag til Monarkiets Forsvar i 1858 udtalte han sig paa samme Maade. Der var dengang Tale om at forøge Sekondlieutenanternes Antal. Det udtaler han sig imod, idet han siger, at det vilde give flette Avancementsforhold, og at det vil være bedre at skabe en vel afslagt Underofficerklasse, der kan forrette Lieutenants-tjenesten. Naar nu en af de store Vanskeligheder ved Hærens Ordning viser sig at være den at faae netop den Art Befalingsmænd, som skulde udføre Delingsførertjeneste og den lavere Førertjeneste i Afdelingerne, og det paa samme Tid

viser sig, at det aldeles utvilsomme Middel til at bøde paa denne Vanskelighed er at benytte Underofficerer paa den Maade, som man har gjort tidligere, og ogsaa har gjort efter Loven af 1867, saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor man ikke fortsætter ad den Vej, men gaar bort derfra som her i Lovforslaget. Jeg vil ogsaa haabe, naar jeg ser hen til de Anstuelser, som den ærede Krigsminister tidligere har udtalt, at man ved nærmere Forhandling kan komme til at gaa i den Retning, der utvilsomt vil være den heldigste og fordelagtigste for Hæren. — Disse Bemærkninger har jeg troet at burde gjøre. Hvad Sagen i sin Helhed angaar, har jeg allerede udtalt den Formening, at det, som det her fortrinsvis kommer an paa, er at søge Revisionen af Hærløven fremmet, og jeg tror, at vi opnaa dette lettest ved at rette paa den bestaaende Tilstand saa godt, som det er os muligt. Jeg tror, at der er nogle af de Krav, som ere gjorte gjældende fra Oppositionens Side her, der lade sig indløse i en ikke ringe Udstrækning, saa at, naar der ogsaa fra anden Side bliver vist Indsekommenhed mod de Fordringer, som maa stilles fra Krigsbestyrelsens Side, der da maasse kunde være nogen Udsigt til, at vi kunde komme en Løsning nærmere i Fremtiden, end vi have været det i den nærmeste Fortid.

Formanden (Rabbe): Da der endnu er indtegnet 6 Talere, vil det være hensigtsmæssigt at afbryde Forhandlingerne. — Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Mødet hevet Kl. 5.